

GOLFOVÉ EXTRÉMY

Slavná předposlední jamka v Sawgrass, na níž shořely šance nejednoho favorita.

Na světě je asi 35 tisíc golfových hřišť. Svou podstatou se sobě podobají, ale přesto je každé z nich unikátní, ne jako tenisové kurty, které mají své dané rozměry a hotovo. Mezi tou spoustou unikátů se ale najdou takové, které tančí opravdu hodně mimo řadu. A drží různé rekordy: nejdelší, nejkratší, nejvýše položené, nejexkluzivnější... Vítejte ve světě golfových superlativů.

TEXT: IVO DOUŠEK, FOTO: GLOBE MEDIA/REUTERS, PREZENTOVANÁ HŘIŠTĚ

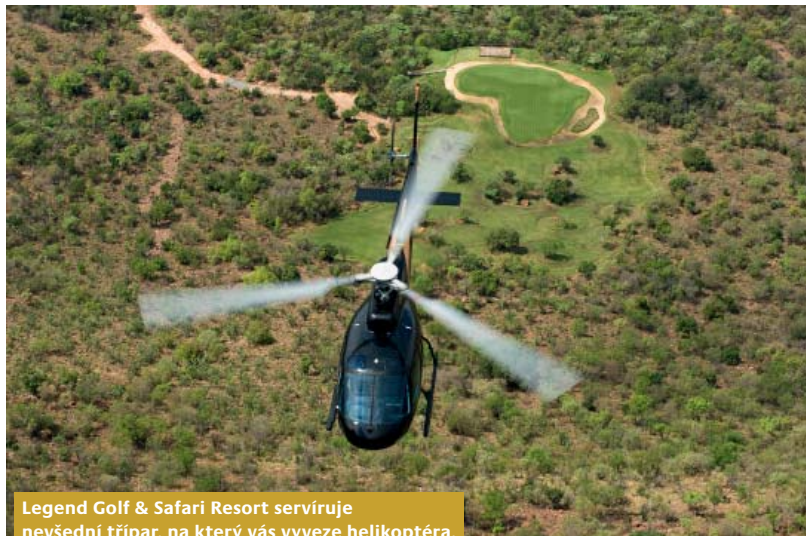
Australské dobrodružství vás na bezmála 1 400 kilometrech doslova rozpálí.

Na 60 000 květů najdete kolem 16. jamky GC Sentry World.

Golf si zahrajete i v Himalájích.

Legend Golf & Safari Resort servíruje neuvšední třípar, na který vás vyveze helikoptéra.

NEJSTARŠÍ

Kde jinde začít než u nejstaršího dosud existujícího a fungujícího hřiště. Někdo říká, že je to Old Course v St. Andrews, avšak Guinnessova kniha rekordů má za to, že je jím devítka v **Musselburghu**. Ta je poprvé zmíněna v roce 1672, v obchodní knize právníka Sira Johna Foulise z Ravelstonu. Ten si zapsal, že tam 2. března toho roku hrál linkové hřiště. Ale ještě o mnoho dřív, v roce 1567, se na tomtéž místě údajně bavila golfem skotská královna Mary. První greenkeeping Old Course je zaznamenán v roce 1726. Od té doby se v golfu stalo mnohé. Kolem glóbu vyrašilo nesčetně areálů, leckde na neobvyklých místech, s neobvyklým designem, tam, kde by golf nikdo nečekal. Kreativita stavitelů nezná mezí.

NEJEXTRÉMNEJŠÍ

Obzvlášť kreativním se ukázal jistý Alf Caputo spolu s Bobem Bongiornoem. Jako manažeři motorestů na australské Eyre Highways se rozhodli přivést na tuto dlouhatánskou silnici trošku turistického ruchu navíc a nenapadlo je nic jiného, než podél

ní rozprostřít osmnáct jamek golfového hřiště. Inspirace?

„Stačily tři, možná čtyři láhve dobrého červeného,“ vzpomíná Caputo na ten památný dlouhý večer před deseti lety. Jamky leží podél 1 365 kilometrů dlouhé Eyre Highway, táhnoucí se pustinami od západní k jižní Austrálii. Krajina se nazývá Nullarbor, což je z latiny (nulla arbor) a znamená to žádný strom.

Nejkratší vzdálenost mezi jamkami činí 10 kilometrů, nejdelší 200, průměrně jsou jamky 66 kilometrů od sebe. Opravdové XXL hřiště! Skóre kartu získáte na západním konci v Kalgoorlie nebo na jihu v Ceduně, fee vychází na cca 70 euro. A nemyslete si, že je to jen výkřik – atrakce nalákala už několik tisíc hráčů dobrodružné povahy, jimž diplom za absolvování **Nullarbor Links** stojí za několikadenní výlet.

Celoživotní členství přijde na 200 dolarů a můžete si ho koupit i na dálku. Každoročně se také hraje turnaj Chasing the sun, což je týdenní výlet, vyprodaný vždy dlouho dopředu. A nakonec – přestože jamky jsou vedeny ne vždycky po

uhlazené ferveji, rekord hřiště má hodnotu pozoruhodných 70 ran!

NEJDELŠÍ A NEJVYŠŠÍ

Když jde o délku (souvislého hřiště), údajně není nad osmnáctku čínského klubu **Jade Dragon Snow Mountain Club**. Leží blízko města Lijiang v Himálaji, ve výšce 3 100 metrů nad mořem, a měří 7 816 metrů při paru 72. Dobrou zprávou je, že díky řídkému vzduchu ve vysoké poloze létají míčky o 15–20% dál než obvykle. A se svou výškou je hřiště také třetí nejvyšše položené.

Ještě výš leží bolivijské hřiště **La Paz Golf Club** – 3 342 metrů nad mořem. Golf sem importovali britští inženýři při stavbě místní železnice roku 1912. Nejvyšším hřištěm vůbec je sice **Yak Golf Course** u města Kukup ve východním Sikkmu v Indii, to ale leží ve vojenské zóně a hrát se na něm dá jen se speciálním povolením.

NEJNIŽŠÍ

Jiným extrémem je **Furnace Creek Golf Course** v kalifornském národním parku Death Valley. S polohou 65 metrů pod

FOTO: GLOBE MEDIA/REUTERS

Kdejaký golfista byl dal kdovíco, jen aby si mohl zahrát v Augustě National.

úrovní mořské hladiny je nejnižší, ale pyšní se i dalšími nej. V letním polední je tam horko prakticky nesnesitelné. Začali to kdysi dávno místní farmáři, v roce 1927 nechali vyrůst z úrodné půdy jediné místní oázy tři jamky. Pak jamek přibývalo... dnes září při pohledu z výšky místní osmnáctka posetá palmami a tamarisky jako zelená poštovní známka uprostřed nehostinné pouštní krajiny. Oáza sama vypadá zblízka velice pohotinně, palmy, domky, benzínka, krásná silnice, ale už vedle ležící indiánská vesnice je obklopena absolutní pustinou. Vše v naprosté rovině vytvořené pradávno řekou mezi horami.

NEJSTUDENĚJŠÍ

Opakem Údolí smrti je nejsevernější hřiště světa – v Grónsku na malém ostrůvku **Uummannaq**. Vzniklo v roce 1990 z iniciativy dvou pilotů Greenlandairu, ti napřed pro zábavu umístili na ledovec devět jamek, jen tak, ale znáte golfisty, začalo se sem jezdit, přibýlo dalších devět drah, R&A posléze uznalo osmnáctku za oficiální hřiště.

Dráhy jsou permanentně vyznačeny vlajkami. Překážky tvoří ledovcové trhliny, případně jeskyně místních ploutvonožců,

greeny jsou bílé, označované „whites“, jamky měří v průměru tak 20 centimetrů. Místní klub pořádá od roku 1999 jednou ročně dvoudenní World Ice Golf Championship. V letech 2007–2010 však turnaj odpadl kvůli příliš teplému počasí...

Podobný klub, ale daleko na jihu, najdete v Argentině poblíž Hornova mysu. Devět jamek **GC Ushuaia** kousek od Antarktidy, v předhůří nádherných hor národního parku Tierra del Fuego, představuje nejjižnější místo, kde si můžete zahrát, tedy oficiálně, na hřišti. Samozřejmě si už do míčku bouchli i antarktičtí polárníci... Z geografického hlediska je zajímavý také klub **Green Zone GC**. Leží mezi městy Harapanda a Torino, devět jamek leží ve Švédsku a zbylých sedm ve Finsku. A protože se obě země nacházejí ve dvou různých časových pásmech, dochází tam k pozoruhodnému jevu: na třech jamkách, které přecházejí hranici, to – aspoň podle místního času – míčku trvá déle než hodinu, než dopadne na zem...

GOLFOVÉ NON PLUS ULTRA

V množství golfových areálů po světě se najde dost těch, které nepředstavují geografické, ale stavební superlativy

a unikáty. O hodně velké počty hřišť na jednom místě jde v Číně, přesněji v Schenzenu, pár kilometrů severně od Hongkongu. Tady, počínajíc rokem 1992, vdechlo duši dvanácti hřištím dvanáct světových architektů z pěti kontinentů, mimo jiné Jack Nicklaus, Greg Norman, Ernie Els, Nick Faldo nebo José Maria Olazábal. Tak vznikl největší golfový resort světa **Mission Hills Schenzen**, zaměstnávající více než 4 000 kedíků. S těmi dvanácti světovými jmény je to ale tak, že někteří se na designu podíleli víc, jiní méně. Obrovskou práci tady (s nimi, za ně) odvedl americký architekt Brian Curley, spoluautor deseti z tuctu hřišť. Ta jsou spolu složitě propletena, kolem fervejí se nachází spousta rezidenčních vilek, hotely, restaurace, zábavní parky... Každou hodinu se musí spolu sejít stovky kedíků s ještě větším počtem hráčů, aby byli ve správný čas na svých odpalištích. Na pohled ohromný chaos, ale Číňané to tak nevidí.

Hongkongský právník Dr. Ken Chu, starší ze dvou bratrů a zároveň majitelů resortu, říká, že řízení Mission Hills se velmi podobá řízení provozu letiště. 350 000 odehraných kol ročně... A „nedaleko“, na čínském ostrově Hainan, dostavějí

loni bratři další obřích zábavní resort **Mission Hills Hainan** o rozloze 120 km². Ten prý ještě poroste, podle posledních zpráv není počet deseti hřišť konečný. A tady je už Brian Curley podepisuje svým jménem...

Ale nejen množství se počítá. Jako by golf nebyl sám o sobě dost obtížný, vznikají leckde hřiště, která přivádějí k zoufalství i výborné hráče. Za nejnáročnější hřiště světa počítají experti **Ko'olau Golf Club** na havajském ostrově Oahu. Slope rating 153!

O největší vzrušení se na tomto v roce 1992 otevřeném hřišti stará hlavně to, co ho zároveň nejvíc zdobí: hustý tropický deštný prales, hluboké a široké rokle, enormní výškové rozdíly, zvlněné ferveje, neodpouštějící raфы a nevypočitatelné počasí s častými rychle se objevujícími lijáky. V této dramatické scénérii musí hráči počítat s enormními ztrátami míčků. V klubu existuje žert, že rekord hřiště je 62, týká se však právě „zatoulaných“ míčků.

Další extrémně obtížné hřiště stojí na ostrově Kiawah v Jižní Karolině a jmenuje se **Ocean Course**. Tady za leccos mohou povětrnostní podmínky. Architekt Pete Dye zasadil deset jamek přímo na pobřeží, dalších osm jde paralelně s nimi ve druhé řadě, takže je celé hřiště vystaveno brutálním poryvům větru vanoucím od moře. Když se tu hrál roku 1991 Ryder Cup, mluvilo se ještě dlouho potom o „válce na pobřeží“. Tady byla tréninková

kola skoro k ničemu – jeden den se sedmnáctá jamka hrála osmičkou, další den se vítr otočil a bylo potřeba hrát ji trojkou nebo dřevem.

ZA GOLFEM DO HIMÁLAJE

Asi nejdlehlší hřiště světa postavili v nepálské Pokhaře, která je známá jako východisko horolezeckých výprav k himálajským osmitisícovkám. K **Himalayan Golf Course** se dá dostat jen obtížně. Z Káthmándú vede poslední, 200 kilometrů dlouhá cesta buď velmi dobrodružně malým místním letadlem, nebo velmi únavně autobusem, kde pomalá klikatá cesta trvá mezi šesti až osmi hodinami.

S myšlenkou zahrát si zde golf přišel bývalý major britské armády Bhu Badarrah Gurung, dnešní majitel hřiště. Dvě stovky dělníků jej stavěly víceméně ručně v kaňonu vytvořeném řekou Bijayapur. Pod dohledem vznešené Anapurny se runda golfu silně podobá horské túře – přes strmé svahy a z kamenů vybudovaná schodiště spojující jednotlivá místa, kam šlo umístit něco, co se podobá golfu, po buvolích, ovčích a kozích pastvinách. Tady se bez caddieho a hledače míčků neobejdete. Hledač je ovšem levný, vyjde na dva dolary, vypůjčení bot na pět... Signature jamka tohoto dvacet let starého hřiště leží v místě, které je při vyšším stavu vody zatopené.

KURIÓZNÍ TŘÍPAROVKY

Jediný green bez spojení s pevnou zemí najdete na hřišti **Coeur d'Alene**

MONGOLSKÉ DOBRODRUŽSTVÍ V ČÍSLECH

- 20 093 ran
- 80 dní délka akce
- 2 011 km pěšky
- 67 km vydržel nejdéle jeden míček
- 135 ztracených míčků
- 1 950 km s nimi ušel pes „UB“
- 400 míčků měli s sebou
- 250 ran průměrně za den
- 6 093 součet ran nad par 14 000
- 20 000 dolarů na dobročinnost

v americkém státě Idaho. Pohyblivý, 1 400 m² velký ostrovní green 14. jamky je ukotven ocelovými lany a dosažitelný pouze na lodičce.

Nejznámějším tříparem světa je ovšem 17. jamka **Stadium Course TPC Sawgrass** v Ponte Vedra Beach na Floridě. I když měří jen 120 metrů, jsme při každoročním turnaji PGA Tour The Players Championship svědkem nesčetných dramát, někdy s tragickým dopadem na výsledné skóre. Na odpališti relativně chráněném proti větru se jen obtížně odhaduje, co udělají s míčkem poryvy větru nad greenem a jezerem. Říká se, že potápěči vyloví z jezera na 150 tisíc míčků ročně. To by znamenalo, že každý ze 40 tisíc hráčů tady utopí v průměru víc než tři míčky. Čert těm statistikám věř...

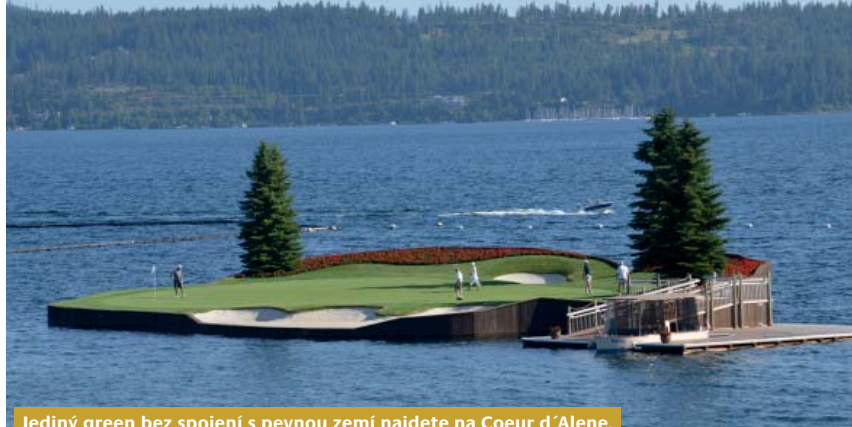
Ve wisconsinském **GC Sentry World** mají kolem 16. jamky 60 000 květin – begonie, petúnie a další, ve všech myslitelných odstínech. Každý rok greenkeeperi mění design – sázejí nové barevné kombinace. Jamce se říká Flower Hole a je přísně zakázáno hledat v té záplavě květin svůj zatoulaný míček. Záhony květů mají status vodní překážky.

KDE SE PLÁCNEM PŘES KAPSU

I to, co stojí nejvíc, je svého druhu exkluzivita, i když nepřilíš vítaná. Tady se na špičce střídá několik klubů, v současnosti je to asi **Shadow Creek GC** v Las Vegas. Za 500 dolarů tam nejen hrajete, ale na hřiště vás přiveze limuzína – to pokud se ubytujete v jednom z hotelů řetězce MGM. To ovšem stojí dalších 500 dolarů... Dýško pro šoféra a plat caddyho počítejte zvlášť, ovšem čekají vás ferveje jako kobereček a parádně ošetřené greeny uprostřed pouště, v umělé přírodě, jakou dokážou vykouzlit jen v Americe.

Rory McIlroy páčil z improvizovaného bankru v dubajském hotelu Burj Al Arab.

Jediný green bez spojení s pevnou zemí najdete na Coeur d'Alene.

Nejsevernější hřiště světa najdete v Grónsku na malém ostrůvku Uummannaq.

Primát nejvýše postaveného hřiště drží bolivijské La Paz GC.

Nejsevernější hřiště světa najdete v Grónsku na malé Z Liberty National máte výhled na Manhattan i na Sochu Svobody. A to něco stojí...jm ostrůvku Uummannaq.

Podobně se několik klubů pere o titul nejdražšího členství – ale tam, kde jde o hodně peněz, stoupá diskrétnost. V závodech pravděpodobně vede před dvanácti lety otevřený Liberty National na západním břehu řeky Hudson River v New Jersey s úžasným výhledem na blízkou siluetu Manhattanu a Sochu Svobody. K 450 tisícům vstupního poplatku do klubu přistupuje ještě 25 000 dolarů ročního fee. A i když si to finančně můžete dovolit, nejsou zde vítáni všichni. Vstup je jen na doporučení, elita si drží své hranice a nerada za ně pouští lidi bez velkého jména.

Mezi členy najdete někdejšího newyorského starostu Rudy Giulianiho, šéfa Fordu Roberta Krafta, herce Marka Wahlberga a celou řadu šéfů a majitelů firem, řazených mezi Top 500 USA. Ti se těší z výjimečného servisu, mimo jiné je v něm přeprava klubovými katamarány nebo helikoptérou z jednoho břehu Hudsonu na druhý.

Majitelem klubu je bývalý šéf Reeboku Paul Fireman, který pustil do výstavby resortu 250 milionů dolarů, z toho 60 milionů stála jen klubovna a luxusní spa. Všechno to stojí na bývalé skládce odpadků na okraji průmyslového Jersey City. Designéři Tom Kite a Bob Cupp sem umístili pět jezer, vodopád, čtyři potoky a veliký počet vzrostlých stromů. O to, aby byl trávník stále v nejlepší kondici, se stará podzemní klimatizace, jež pomáhá vysušovat zem, pokud by byla příliš vlhká.

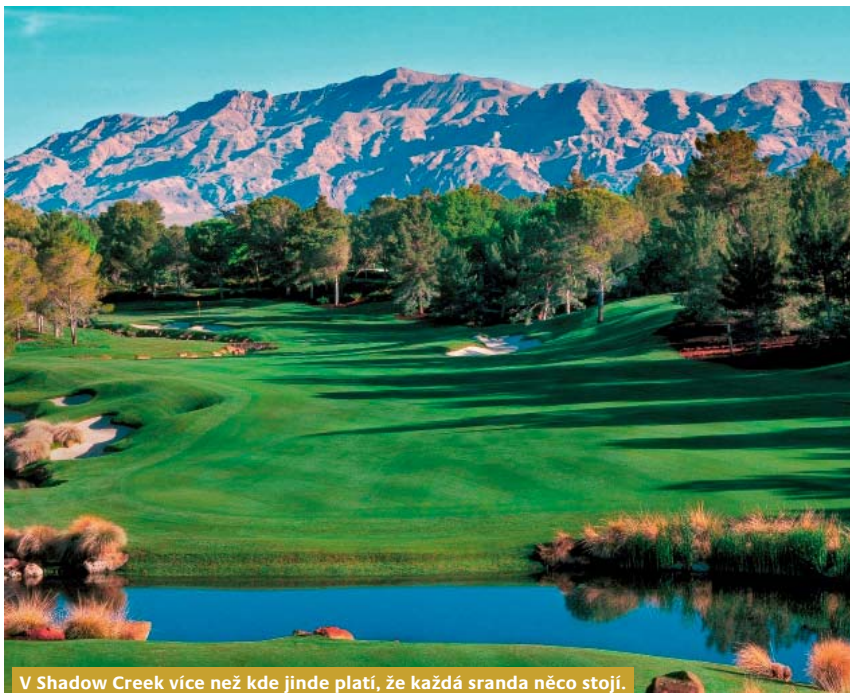
Ale i když tam nejsou úplně všechna nej, nejvyšší nade všemi privátními kluby ční **Augusta National**. Podle dotazníkové akce prestižního golfového časopisu by se každý třetí Američan vzdal na rok sexu, kdyby si směl v tomto nejexkluzivnějším klubu světa zahrát.

NEJDIVOČEJŠÍ, NEJNESMYSLNĚJŠÍ

S nepřilíš vysokou návštěvností musí počítat hřiště, kde napanuje bezpečí. V tomto ohledu se vysoko řadí resort **Merapi** blízko města Yogycarta na indonésckém ostrově Jáva. Přestože leží v krásném prostředí, kulisa neslibuje nic pěkného. V pozadí dýmá sopka Mount Merapi, jeden z neaktivnějších a nejnebezpečnějších vulkánů současnosti. Feruje občas pokryje popílek... Loni v létě byla „Hora ohně“ aktivní, hřiště tudíž na delší dobu zavřeli. ▶

V Shadow Creek více než kde jinde platí, že každá sranda něco stojí.

Neméně bizarní je postavit hřiště v krajině, kde se nic nesmí a skoro nikdo tam nebývá vpuštěn. Takovou zemí bez turistů a hráčů je Severní Korea. Díky velmi přísným vizovým a dalším pravidlům se pokus o to zahrát si rundu

v **Phongyangském golfovém komplexu** 20 km od Pchjongčangu rovná přípravě státní návštěvy. Bez přihlášení podaného mnoho měsíců předem to nejde. Jediné hřiště v zemi, otevřené před 32 roky, hraje cca 100 hráčů ročně,

převážně diplomaté a elita země. Tahle osmnáctka je asi ten nejnesmyslnější luxus, který si Severní Korea pěstuje, což z něj v trochu pokrouceném smyslu slova dělá nejexkluzivnější hřiště světa.

Přední místo na listině kuriózních hřišť si drží i **Prison View Golf**, jehož devět jamek je postaveno na území největší věznice s maximální ostrahou USA v Louisianě. Postavili ho vězňové, za dvacet dolarů si tady zahraje ten, kdo o to požádá 48 hodin předem a projde důkladnou prohlídkou na bráně. O údržbu se starají samozřejmě také vězni, pro které je práce na hřišti jako procházka rájem...

Panmunjom Golf Club najdete ve vojenské základně Camp Bonifas, poblíž hranice se Severní Koreou, možná nejstřeženější hranice planety. Oprávněně se může chlubit označením nejnebezpečnější hra světa. Sestává z jedné jediné tříparové jamky v délce 175 metrů. Pokud minete doleva nebo doprava, hrajte nový míček, neboť raf je plný nášlapných min!

Největší extrém: 20 093 ran přes Mongolsko

Proč to všechno? „A proč ne,“ pomyslel si bývalý ragbista Adam Rolston. Změřil na mapě Mongolsko, odhadl ho na par 14 000 a s kumpánem Ronaldem Rutlandem se v létě 2017 vydal do nerovného boje s přírodou možná nejnehospinnější zemí světa. Hole, míčky a pár nejnutenějších věcí na přežití.

Zpočátku caddie přepravoval až 120kilogramový bag.

Přátelé a rodiče se ptali, proč to všechno a zda nemá na práci nic lepšího. A vlastně neměl. Adamu Rolstonovi vypršela profesionální ragbyová smlouva a osmadvacetiletý chlapík si uvědomil, že má snad poslední příležitost podniknout velké dobrodružství, než ho pohltí práce a běžný život. Náhodou na své dvouleté charitativní cestě světem potkal Rona Rutlanda a rychle se domluvili. Charitativní projekt. Téma? Proč ne nějaký světový rekord s golfem? Adam hraje odmala a má HCP u nuly...

Za týden byl plán hotov. Nejdlejší jamka, kterou kdy kdo hrál. Jedna země, jeden hráč, jeden caddie, 2 000 kilometrů. Vybrali Mongolsko, zdálo se jim dostatečně rovinaté a velké. Začátek v nejzápadnějším cípku, cíl na 18. jamce jediného mongolského hřiště poblíž Ulánbátaru. Odhadli, že bude potřeba 14 tisíc ran, což byl oficiální par jejich „hřiště“.

Cestou byli velmi aktivní online a sbírali peníze pro dvě golfové nadace. Na své webové stránce protokolovali každou ránu, každý ztracený míček. Baterie nabíjeli solárně. Ale hlavní bylo samotné dobrodružství. Začínalo v horách, v základním táboře Khüiten Peaku. Aby se tam dostali, jeli džípem, pak na velbloudech a na konci na koních. Odtamtud už jen pěšky. Start na ledovcové plošině nad táborem. Alan si vysnil start do slunečných dní, s blýskavými se ledovci kolem. Ale slunko se čtyři první dny neukázalo.

Oblečení na golfu už odzvonilo, i tomu funkčnímu – aspoň ve francouzském klubu **La Jenny**. Od jeho založení v roce 1993 je jedním z mála míst, kde se dá hrát golf tak, jak vás Pánbůh stvořil. V Evropě je jediný naturistický golfový klub má dokonce svého profesionála a během roku tady probíhá i nemálo turnajů. Copak Francouzi...

Jako symbol naděje v lepší zítřek vidí jediný afghánský golfový profesionál a manažer Mohammad Afzel Abdul svůj **Kabul Golf Club**. Jeho šest jamek vzniklo na někdejší minovém poli, ferveje netvoří nic než prašná hlína, greeny jsou ze starého vyjetého oleje a písku. Přesto Mohammad na klubovém webu uvádí: „Afgánští komunisté, Rusové, Taliban... Kabul Golf Club přežil všechny.“

NEJNEOBVYKLEJŠÍ ODPALIŠTĚ

Začněme na Měsíci. Astronaut Alan Shepard propašoval na cestu hůl šestku, kterou odpálil míček na vzdálenost asi 400 metrů. Potřeboval tři pokusy, než se trefil... I Michail Tjurin si vybral šestku ke svému odpalu na kosmické stanici ISS.

14. listopadu 2006 odpálil míček, který po přibližně třech dnech a mnoha obletech Země shořel v atmosféře. Nejdelší odpal historie... Akce posloužila ke kampani kanadské firmy Element 21 Golf, jež musela přispět nemalou částkou na ruský vesmírný program.

O reklamu šlo i v prosinci 2011, kdy Rory McIlroy hrál rány z improvizovaného minibankru na malý green na heliportu dubajského hotelu Burj Al Arab, ve výšce 211 metrů nad mořem. Obrázky obletěly celý svět. Z této plošiny odpaloval i Tiger Woods v roce 2004 v rámci reklamy na Desert Classic.

Šejkové o takovou podívanou zkrátka stojí. Při Etihad Airways Swing v lednu 2007 odpálil Henrik Stenson 660 metrů dlouhý drajz z křídla airbusu Etihad Airways, hlavního sponzora turnaje Abu Dhabi Golf Championship. Míček pak padal na plochu letiště v Abu Dhabi. Tím překonal rok starý rekord, o nějž soupeřili Ian Poulter a Paul Casey, také z křídla na letišti. Poulter tehdy zahrál 636 metrů, Casey zůstal o šest metrů kratší.

Když jde o dobrou reklamu, není žádné místo dost neobvyklé. Před pěti lety propagoval Tiger Turkish Airlines Open, přičemž drajvoval na mostě přes Bospor v Istanbulu z asijské do evropské části města.

Velmi originální souboje s golfovou holí a míčkem probíhaly několik let ve Florencii při Vecchio Golf Challenge. Pálilo se ze starého mostu Ponte Vecchio a cíl tvořily tři plovoucí greeny na řece Arno.

Důstojným zakončením výčtu kuriozit je určitě nejdelší třípar světa, devatenáctá jamka jihoafrického resortu **Legend Golf & Safari**. O té slyšel každý, kdo se jen trošku o golf zajímá. Odpaliště se nachází 430 metrů nad greenem, vzhůru vás dopraví vrtulník, vodorovná vzdálenost ke greenu činí 400 metrů a míček se snáší dolů 20 vteřin. Green má tvar Afriky, hráč odpaluje šestkrát a zdaleka ne všechny míčky se najdou.

Eso, na jehož „hlavu“ je vypsána odměna milion dolarů, dosud nikdo nezahrál, parů je taky jako šafránu, přestože zde hrála i řada špičkových hráčů. ■

Ledové potoky, bahno nad kotníky, to nikdy nedokážeme, pomysleli si, když v noci mrzli ve stanu.

Caddie Ron táhl dvoukolák, v těžších místech mu Alan pomáhal, na začátku vážil „bag“ 120 kilogramů. Pátý den se k nim připojil černý pes, skoro vlk. Zkoušeli ho odehnat, ale šel s nimi dál. 50, 100, 500, 1 000 kilometrů. Živil se zajíci, které zručně lovil. V noci jim hlídal vozík. Říkali mu UB, zkratkou pro Ulánbátar. Stepí, místy pokryté sněhem či ledem, kamenité břehy potoků a řek, vysoká tráva, jezera, skalní plotny, ale povětšinou pouštní krajina. Nejpoužívanější bylo „péčko“ a sedmička. A pořád dokola: hraj míč, jak leží, miř na další místo, odkud půjde dobře hrát. V bagu nechyběl patr, který však měl přijít na řadu až v Ulánbátaru.

Dobrodružná cesta Mongolskem přispěla i na dobrou věc.

Bylo stále tepleji. V poušti Gobi přes čtyřicet. Písek, ztvrdlá zem. Strach, že jim dojde voda, bolesti zad, jeden od hry, druhý z neúnavného vlečení bagu. Třikrát se za nimi vydal fotograf, přivezl zásoby, přespál a zase rád zmizel. Krmili se dehydrovanou kempinkovou potravou, plavali v čisfounkových jezerech, párkrát rybařili. Každé ráno sbalili tábor, šest hodin denně postupovali, pak zase stavěli tábořiště a vařili.

Na člověka téměř nenarazili, a když ano, následovalo vždycky pozvání do jurty. Mongolská strava: fazole, rýže, vařené ovčí, kozí a koňské maso. Víc maso než co jiného. Alan se musel snažit za oba, Ron jako vegan se masa nedotkl. Alan shodil za těch 80 dní deset kilogramů, Ron šestnáct.

Skoro každý, s kým se na cestě setkali, si chtěl vyzkoušet Alanovy hole. Jednou za život odpálit tu bílou kuličku k nebi. „Mongolové golf milují, jen o tom většinou ještě nevědí,“ smál se Ron v reportážích. Aby mohli místním vysvětlit, co dělají a co vlastně golf je, měli s sebou cedulku s popisem v mongolštině. Pro některé pastýře však byla cedulka stejně nesrozumitelná jako jejich samotné počínání. Konečně stanuli na greenu osmnácté jamky ulánbátarského hřiště. Slunce, přátelé, rodinní příslušníci, novináři, jásot. I pes tam byl, ušel s nimi 1 950 kilometrů. Alan doklepl dvoumetrový pat, 6 093 ran nad par. Světový rekord. A také 20 000 dolarů sesbíraných na dobročinné účely. Alan téhož dne prohlásil: „Byli jsme extrémně naivní, když jsme od stolu naplánovali 14 000 ran. A i to se nám zdálo hodně...“ ■